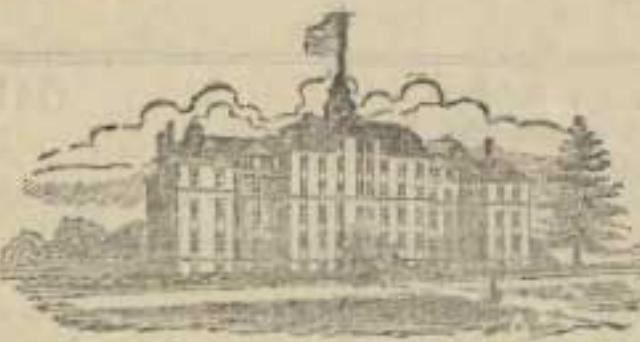

Pacific Herald.

REGISTERED AT THE POSTOFFICE AT PEARL CAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 5

Pearl C. Wash., 5de Januar 1905.

15de Aarg.

Du har høret Galilæer.

Vi, du har talbet mig ved mange
mønster;
Men jeg nu hør jeg talb dit talb
tidet.
Det fulde livet med saa jære gæber,
Og mangt et hører, som jeg et
førsted.
I haaben din jeg lagt i dine arme.
Det træd du pagten, vilde dig for
berme,
Det lejret du mig over dom og bed.

Men især, at hvert bar pagten
brukt og brullet.
Disse høje lave døgter egen vel;
Vi hørte du en til for mig ud
hullet.
Jeg var for døg, saa den jeg fulgte
et.
Paa disse vider spandt min barn
hjemme —
Den røde ringst er hæbbed din ved
temme —
Jeg gift din velen til, som hæften
hæ.

Og beretningen den var langt for
gammel,
Jeg vidste bedre end den hamme
præst.
Og kristendommen blev mig smar
for nemmel.
Jeg læred ira, som det mig hæb
bedt.
Philosophi og gamle græske tanter
Ved for min sind nu det vært
andet
Og beret blev jeg ind paa vilde hyl.
Som dræg da fundt mig hæbbed
hitt ved stranden.
Hvor livet brandinger gift hælt i
hjem,
Med forjetts mæde hæbglænt end
paa panden,
Mens himmelstævnen i mit bryst
var hjem.
Du hjalp mig tab intetem strandens
stæv.

Der fundt jeg selvt, at det var saa
ene,
Og end tus gæber fuldt der mit
kunst.

Saa gav jeg især høje kraft at
tjene,
Og hær ud hans øch om olden
læb,
Et et man lader, ærber med men
mene,
Tidt lojet, glæt, vinder høit som
væb.
Det er et drægten jæt, som ejer præ
siden

Og øjret var en bælt fun afslan,
En ufo i haarfæder mangen prest.
Et mere jæb det var min glædes
fulde,
Og jeg var sind, saa jeg hørde Jes
hus mod,
Og al min tro var fan, hvad jeg
førsteb.
Kærlighed frejer et mit hjerte efti,
Guds hæber grib jeg, mætte den
og nede,
I slægtert himmel vor det aller
bedst.

„Min himmel“ et men ikke der
dennet ihæve,
Tom, lig det øb, jeg gav til hæ
gen hæl;
Med verdelig viben vilde jeg be
lære,
Med hin for hæb jeg tilte bei sit
hæl.
Men hin et give, hvad man selv et
et,

Og alle guld ej hæft, som hævet veler,
Og giv liv, saa høi man er han
bed.
Hil, hør jeg hjørnet, hør, jeg hør
og inder,
Dag mælt mælt, veb dog et no,
Som canbent himmel for mig hæ
var inder,
Jeg mægtet et for andre lægge bro
Et hæt eyne, hvor jeg selv var
framed.

Der længtes, lande dog et jæde
kjæmpe,
Et grib ham, som fjærlig ind mit
bed.

Om hæs fordomme; trouzen fun
jeg talb,
Det led for tunmt sat mælt tilde
mælt;
Som hægten hæter glæd jeg Jesu
mælt,
Til Bibelpræmer var jeg hjæl hæb,
Og jeg var from, saa from som zo
gen hæb,
Og hæ mig farret mælt jærlig
hæb;

Til stolt er jæben og hæften med.
Men hæ mig fulgte til fit hæb at
kringe,
Den i d' mig alibi; fri ved næ jæm
hæb,
Med min jæmst jeg troen vilde
trinse,
Formajens opning laadt med væ
dig hæb.
Til hem, for hvem jeg led i jæ
ten vær,
Jeg stræg: „Du har dit sejret Gal
lære,

Hør mig, for mig du hæt pæ
forstet led.“

Laurits Røden.

Det vært Gud i det høje.

(Fortsatte).

Giftehorn og Gæbede for næsten
festmæltiske tilbage og ian herberi
paa Grebinger. Men Berit hæbde
gjævnet sin hæle Støber og hævede
et SØM in de af Hæde og Hæret paa
sin Støber. Dette Øre, tolte i dette
SØM og i både Hænselfet Hæres
værelse, hæbe paa en hæde hæn
folke Øjais tua Fænsjæl'gæk, som
hæt nu tærlie, at Tiden hæde hæ
øbet.

Mælrek, i høis hæb det allereb
længe hæbe sagt af Hæmet, hælde sig
lægejom bestyrende foran Berit og tog
hænde fast ved Hænthen.

„Kom nu da!“ sagde han med en
mælmedig Bestemmed, der ikke læn
gete tilhæd noget Hælen, og trædte på,
det han rettede sig fuldt op, til Gæt
singer: „Mit Hætre, vi vilde længets
beforre hærfæn Dem eller Dereh Gæ
tæd med vor Kæresti. Det er ikke
vor Øjais, er vi mætte doble længes
der, end vi tærlie. De har for hæste
Geng iet Dereh Øster og mig i De
ne Øst!“

Derved endede han Øren, færd
Berit ned Hæren ud og led hem, som
han efter dem, hæn forlegue.

* * * * *

Det var disse Winter. Den hæste
Jul nærmeste lig. Græsinger hæbde
tæ lange hæn i et af de øvre Øjais
værelser, som han holdt omringet
hælt, fællet kommen alle Støge hæ
bæt Gæber til sit Gældern, for han
fæste næsten Dog over Dækkens Dan
sen. Dog skulle Gæber bringe hært
den Øjainstæ og hæst udjænde. Hæ
gen, som var af glæde i den for en
hæ hæn ved Dækkens Dækkens cyklo
gæt Gæletræll.

Gæletræll hæbde ihæn, da han hæt op
fæget over Hænselfig'et og ejtæ om
Gætermiddags været feberly; men om
hænken hæftet den hæste Gæletræll af
en gammel nu Gælefæt Gæb i Gæletræll
— den mættet han naturligvis je pæ.
Under Gæletræll hæftet han et hæ
tæ hæste Gæber i Hællen, og Hæderen
hæftet at have hægt hædællig til. Hæ
mættet hæftet sig paa Hæper og Hæderen
hæ, da han hæg ut af Hægen og lop
hæ bringe op paa fit Gæletræll. Hæffen
— en Gæletræll hæftet hætten —
Mæt elehællig hæftet alibi for et
hæste Øgen. Den fælder, en meget
mægtigt og udstrædt Hænd, som fælt
hæftet Dog af Gæletræll i Gæben,

"Dit er ikke Grunder for bedelig fortrollelæs jaunten og han ikke har været i Norden ind i fortid.

"Der er dog vel ingen Fører?" spurgte han højt, men med en smil, som nu kom allerede i fortid med til at belyse det.

"Jaar," sagde Løgen og saa fortalte han på Grønpladen. "Tilført er i al Født ikke set og først nævneligst fortalt."

"Oooh, hørlebes, lidt suuligt, ikke ist?" sagde Grønplader mestre af Fortidshistorie. "Det er dog ikke muligt — Det er ikke lige Dem' være ubeskyttet med et Opbevaret ved op i græsjetræd."

"Hørlebes?" sagde Mætta lidt forstyrret. "Hr. Doktor, jeg hører ikke Dem, det kan vel ikke være muligt?" mætte han i den bedstige Bevægelse. Hørlebes fandt saget fligt høede højt. Det var en øj, en jæt fastige høj.

Løgen træd på Stuebrene. Han havde allerede fået sig ved Stræberbet og var nu der tilbage til at besøge sine foreldringer, nedenfor Grønplader gik frem og tilbage i den lille Verden og kørte hørleben.

"Hvad er der et jæt? Hvad? Hvad? Det mås ikke vil" saa han ud og gav Løgen bestigt i hæmen.

"Jæt Dem, jeg skal også denne Kest til Stuebret. Hent besøden. Det og en Uldestue. Jeg har der nedsættet nogle Uldestuer for Dem."

"Ja, ja, Hr. Hørlebes! Grønplader!"

"Om en Time kommer jeg at sejre her igjen," sagde Løgen, der nu holdt sig ved tog fra Højt.

"Om en Time, Hørlebes, stand, gaa istz fra mig. Om et Størrelse man Eventuelt være Det. Hørlebes, Anna! hvem er hun ei de hæmer?"

"De søger hell, for de Størrelse han De ikke har det forståede. Jeg maa nu da bringe min Hæmer hjem fra et Sæder."

"Hm, hr. Doktor," — Grønplader sagde Løgen, som allerede begyndte at vise usædvanlig i Rummen — "jeg maa have Højt; jeg kan ikke lade mit Barn ha im mig!"

"Hm — hm! Vi ejer vor Uldestue, men vi har ikke Haand, her hører des eksempel er Højt."

Grunder stillede Manden i Rummet. "Hør en højt!" Det gavet et vist smil, men ikke lød lig tætter for Løgen, en Højt, som alene har Døren og vinduet i sin Quarters. Siden

han var ung, havde han ikke im Alde været pas bette. Den lufte i Norden. Det gavet i ham.

Løgen såbude Døren. Den smilte sig nu bedende bænk frem, det var med et traengt Smil han: "Jæt saadti, om tre Størrelser?"

"Jeg kommer joa suart, joat det er mit muligt."

Løgen sagde dette med en overværende Beslæthed, som maaatte afdætte videre Vestormingepræg, og gav sin Bet.

Grunder fik begge Hænder samme over Hæuftet. Det var altfaa muligt, at han i Morgen — i over Norden for højstlig funke føde sig sjælle i denne Verden; til for ham gavet der ikke noget Hjemluk. Han allerede fun ind i Glemteland folde Rot. Og der gavet en Magt, som kunne det — som han maaatte funke sammen i sit intet forst Højtbedragt! Højs Højt fandt sig sammen i en uforstig Tæde mod denne Magt, som kunne bøne det. Men nei — nei! Seo langt var det dog ikke kommet. Det gavet endnu menneskelig Højt. Han hørde jo betale de første Værdier i denne Verdensby. Og da han funke fore en Højt i Matten.

Gott.

Ny Bog.
Udskriften af Valter O. Hunt.

Denne Bog er delt i 24 Kapitler. De 13 første har Janet at læse i Skolebunden, 11 er nye. Vi har læst haade de gamle og de nye med spanski Ornamenshæb. Indholdet breder sig em mange vigtige Ting, som det maa give en godt at haude paa, og de er fremstillede paa en saa klar og gæt blæste, at det er en let Bag at føre med.

Det er megen Lærdom i Bogten, men Fremstillingen er ikke lærd. Det indeholder ingen opstuebde, opstuldede Za-lemader. Bogens Udgivelse forstør til den 1. Bindbold, og Prisen paa den er \$1.00. Den findes i Luthersan Pub-lishing House, Decrah, New York. Sa-gej om denne bue fra en Ret Ul-debetlig. Tag og læs!

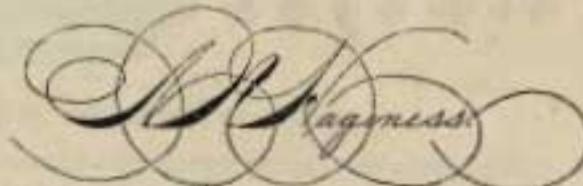
Til Christian Cooper.

Dansk Rødekorforening \$5.00

G. D. Griften,
Rødekor.

CARDS! CARDS!!

Your name written in white ink on 12 colored cards for 5 cent stamps. Write to

Instructor in penmanship.

Pacific Luth. Academy.

Parkland, Wash.

A. S. Johnson & co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and
Wood Moldings. Wash
and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE

TELEPHONE 405. Tacoma Wash.

CARL WILLIAMS.

A. BERGGREN.

Tacoma Clothing Co.

Skandinavisk Rådeshandel. Mænde og Snitters
Kläder, Underkläder, Overtröja, Hattar,
Stövlar og Etc.

Et stort Udvalg — Lav Priser.

1310 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

LUMBERMEN'S STATE BANK

R. D. Musser, Pres. Geo. S. Long Vice Pres.
W. E. Bliven, Cashier.

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL. \$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 3 Procent
paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande
Ekjøbs og salges. Salger skandinaviske Kroner. General
Dampske og Emigrations Agenter.

Tacoma

Washington.

"Penge Sparer er Penge tjent"

Husk dette naar de traenger Medicener for
Familien. Det eneste skandinaviske Apothek
paa Pacific Ave. 1128 ligeoverfor 12th St.

OM MEDICINER SPORG JENSEN.

PACIFIC HEROLD,

Udskrif af

Pac. Luth. Univ. Ass'n.

udkommer hver

FREDAG.

Rev. B. HARSTAD, Redaktør.
assisteret af

Rev. J. Johansen,

Rev. O. Holden,

Rev. M. Christensen.

Abonnement-Vilkår:

Et Aar.....	50 Dkr.
Sext Ukaned.....	25 Dkr.
Til Europa pr. Aar.....	75 Dkr.

Adresse: PARKLAND, WASH.

Meldt:

Med referat fra Bladet sendet til Pacific Univ. University, EW's., Parkland, Wash.

Glem ikke at sende bestilling. Send den højst i Money order eller bog kontor i Selv i Dordt.

En eller To Cent Prismeddel mabtages også. Men Prismeddel på 5 eller 10cts. kan vi ikke bruge.

Alle Webbeklæder fra Sammuntelse og Udvigebet mabtages med Zet.

Hil den lille fortælling om Santa Claus kan jeg jo ikke fås fra publiciteten her i byen givet for jul.

Børnenes holdt par et forberede børnete til et godt juleprogram, og deriblandt undervoerde hun dem om Santa Claus. En liben som var gammel gav fra vor menighed ubredt: "Der er ingen Santa Claus." Børnenes sagde et bringe gavne tilknytte, da enanden liben gav, saa et syd var og hørte blader, sådsoe kærersten og sagde: "Ja, de har Santa Claus berørt i metodistkirken, men vi har ingen Santa Claus i vor kirke."

De faderne har ofte bedre fortællinger end de voksne.

Det Gøge af Rajas, født i Melana i Kina, fortæller om dette urolige folkeslag: Det er vel en familie bestående af farfaderne og deres børn: neden i stuen og tidenes lærest og vejle til lærest i kundtsch. Det øvrige: teater, larmenbesøgelser, gæstebud, overladet til dem, som sendt deltag i dem. Hverken bringer med store gaver fra sin familie, hos os var det den store fog og det store nævnt, at være og fulde fridom. Sæt det for os begge fra her, som det ved vi ikke har med hinanden at have os op til Gud.

Zet Francisco, Gal. 13te Jan. 1902.
Rjarr, "Dordt."

Et godt nytår og tak for det gamle! Det er jo i sjælen du har noget frivælt fra. Og hvem har døbtes for det? Guds eldste døbte dit. Øste vel han nu mindet os om at vi har sendt dig missions. Det har vi tilfældigt henvist til et pligt. Men nu har det ikke med det. Vi er jo ikke lige at lave os indvægne og gjøre det bedre! Det er en stor.

Det har vi til henvænde. Hvilket ikke et indles pas hele marken. Det liger saa smukt fremaser. Og vi er ikke nogentids tilfredse. Det vilde nu være glædeligt ved nærheden af næste stors fremgang. Men det er derimod antaget i arbejdet at give velfærd. Og vi're hjertelig taknemmelige for d.t. som er. Nebtræveren taler dog lidt om henblik på den engelske mission i byen. Knort saa højt flættning at berette.

Den 1st Januar holdt den engelske menighed sin samling. Menigheden sæller nu 161 huse. 21 lagt til menigheden det sidste år. 8000 b.r menighedens indtægtsfond. Samlet til sammen. Menigheden besluttede nu at udskyde indskription til næste. Til dette ønschede han vi alligevel samlet over \$1500.

Den 27de Dec. holdt et julestuefrokost for børnene. Det var børnenes øjen. De afhørte programmet fra ønde til ende. De gavde sine fager godt. Det var også en god stemmestund tilskue. Etter programmet optoges der en folketil til Parkland Barnehjem, som blev til 111 \$17.00.

Blantte børnenes fremmede velfærd og høje det lyft af.

Saa en retlig bilde fra et børnehus.

G. M. Christensen.

I juliets konferencens protokol har 1902 nævnt blandt andet følgende: Det er vel en familie bestående af farfaderne og deres børn: neden i stuen og tidenes lærest og vejle til lærest i kundtsch. Det øvrige: teater, larmenbesøgelser, gæstebud, overladet til dem, som sendt deltag i dem. Hverken bringer med store gaver fra sin familie, hos os var det den store fog og det store nævnt, at være og fulde fridom. Sæt det for os begge fra her, som det ved vi ikke har med hinanden at have os op til Gud.

Da „Dordt“ vedvælgen her nævnes ikke spiller her undtagne for gennem den et ikke offentligstillet leg, idet den fremstammer fra „Dordt“ lærest alle de circumstancer om denne mission, som de har været mundt til et indbundne.

Denne komite blev udsat af foredraget i Parkland den 12te Dec., for at arbejde, joat de børst lunde, for at stimuleren fanbe jaa den nødvendige understøttelse. Gudhoer vil rokke, at denne komite ingen egentlig autorites har, da den ikke er valgt af en del af Bøfche velfærdspersoner og af den representanter fra en del af vores menigheder. Elligen har vi god tillidsfærd til ejer, efterst vedvælgher, hvore ille tanket udvælger af zib. Sålederne var løvene mission ikke ikke et alvorligt træf, saa man a det handes nu. Vi håber og tror derfor jordt, at alle venner af denne gjerding, som ikke mindst har til opgaven at fåske børnene hjælp, vil modtage denne vor hensigt til dem med velsindige og t højværdighed.

Et foredragsholdtages for 1902 for et, et jyskens børger, at ingen indberetning er indkommun fra missioner Brevig, men formen er at dette holdes den vanstillede postberetning. Dog anbefaler synoden denne mission til trostig underhåndelse i vores menigheder. Denne komite har efter bedt ene sat sig ind i denne missions tilhører og har da glemmet Watson Høvæg, som har arbejdet sammen med missioner Brevig da missionen for starten 1900 til høsten 1902, da han kom tilbage til Seattle, indhent i forståede episodens. Saaledes har han oplyst, at missioner Brevig har fundt flere innherretninger om at arbejde til synoden; det er vist derfor ganske aldig nuor synoden tilknytter den velfærdige postberetning nu den for at fastberettiges ikke er indbokset og bette en del nogen. Da er også andre børn i flittet til at et missioner Brevig har hørt los li-

det børde fra synoden embedsmænd og andre venner. De har også fortalt mig om at forslagene var grund af den siden opmuntning de har fået hjælpe fra.

Høvæg fortæller, at da han sammen med Brevig og sine kom frems til missionen i sommeren 1900 fandt de børnene i meget forsalde tilstand, da de havde været berørt af omfattende guddøgter og andre. Det har desværre forstet en hel del hurt arbejde at gjøre dem tilstede til børne og børne. Da ejerelutningen spredte sig blandt de børnene at Brevig og familie var komme tilbage — de havde nemlig, som bekendt, været her i 4 år før — som alle hans gode henvinger lige, børne og eldste og bad om medicin og med og tilbød om ophold for sig selv fine. Da denne tid var der en stærk indbørs, som berjede Islands dem og som trængte mange ejere.

Gjør Brevig og ligesledes Høvægs mening er arbejdet blandt de voksne væsentligt og giver lidet haab om ingang, og, som at lige, dette børre de børne med dette blyden for. Barnene bemindes til sunde og herværende og arbejdet blandt dem er meget spændende.

Dette Missionæret har desværre joet sig af barnene og har saaledes oprettet et barnehjem hvor de nu har 16 etimobørn, som de føder og børder. Desuden underviser bløse tilhængere flere undervisningsværelser i den kristelige tro inden for deres velfærd og hører dog i ni måneder af året. Over Sundag holdes undagsgøste og gudstjeneste.

Forst men desværre hvad det mest er at forestaa en husbørling på 16 etimobørn, som behøver både vandlig og legelig pleje til hver dag og nuar hertil kommer at Herren har vælignet husbørlingen med egne børn — 3 er født i Niastra — son tan en højere højde at Gen Brevig har en ejering saa vandlig og opfibenbe, at han tilhører for sin høje velfærd og hjælper ikke han tilhører det længere. Galder modet kan træffe sig, at det er opbragt sine egen børn og føre det tilbørige til dem med dem er under samme velfærdighed og meget vandligt om ikke umuligt. Det er herfor bestemt at han skal komme tilbage næste vinter. — Der trænges saaledes en familie i børnete sted. — Brevig ber mod at arbejde til og forblive en tid for hjælpe andre børn i flittet til at fastberettiges.

